

Дорогие друзья,

Прилагается статья ведущего греческого историка **Феофаниса Малкидиса**, специалиста и борца за признание Геноцида греков Востока, на тему **«5 апреля 1944 года: Безнаказанное преступление немецких оккупантов в поселке Клисуре, Кастория (Греция).»** (информация на греческом и в переводе -google translation- на русском языках).

Θεοφάνης Μαλκίδης, Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου.

Θεοφάνης Μαλκίδης 5 Απριλίου 1944: Το ατιμώρητο έγκλημα των Γερμανών κατακτητών στην Κλεισούρα Καστοριάς.

Την 5η Απριλίου 1944, το 7ο Σύνταγμα της 4ης Τεθωρακισμένης Μεραρχίας των Ες- Ες με διοικητή τον Κάρλ Σίμερς, τον υπεύθυνο της σφαγής στην Ερμακιά Εορδαίας με 63 νεκρούς, στους Πύργους Εορδαίας με 368 νεκρούς, στην Υπάτη και τη Σπερχειάδα με 89 νεκρούς, καθώς και στο Δίστομο με 220 νεκρούς, φθάνει στην Κλεισούρα της Καστοριάς. Στη σημαντική κωμόπολη του Ελληνισμού της Μακεδονίας, πνευματικό κέντρο της περιοχής και με πρωταγωνιστικό ρόλο στην Επανάσταση του 1821 και το Μακεδονικό Αγώνα.

Οι Γερμανοί Ναζί κατακτητές συγκεντρώνουν τα γυναικόπαιδα και τους ηλικιωμένους στην πλατεία του χωριού, ενώ μια άλλη ομάδα εγκληματιών βάλει με τα πολυβόλα όπλα κατά του άμαχου πληθυσμού.

Έπειτα οι δολοφόνοι κατευθύνονται προς τα σπίτια, βάζουν φωτιά και σκοτώνουν αδιακρίτως, γυναίκες, παιδιά, ηλικιωμένους.

Η δικαιολογία πάντα η ίδια : αντίποινα....

Οι άντρες των Ες-Ες συνοδευόμενοι από Βούλγαρους συνεργάτες τους με αρχηγό τον Άντον Κάλτσεφ και με σύνθημα τη φωτοβολίδα που άναψε στις τρεις το μεσημέρι της 5ης Απριλίου 1944, ξεχύθηκαν στο μαρτυρικό χωριό της Μακεδονίας όπου και άρχισαν να πυροβολούν.

Σκότωσαν χωρίς έλεος όποιαν και όποιον βρήκαν μπροστά τους, έσφαξαν εγκυμονούσες γυναίκες, παιδιά, ηλικιωμένους.

Ούτε και τον ιερέα του χωριού που με τον Σταυρό στο χέρι εκλιπαρούσε για να χαριστεί η ζωή στους ανυπεράσπιστους ανθρώπους, ικετεύοντας για το ποίμνιό του, δε σεβάστηκαν και τον κατακρεούργησαν. Επιπλέον οι Γερμανοί κατακτητές, μαζί με τους Βούλγαρους συνυπεύθυνους της μεγάλης σφαγής, πυρπόλησαν τις οικίες, την εκκλησία, το γυμνάσιο, τη βιβλιοθήκη.

Μόλις δύο ώρες ήταν αρκετές για να σκοτωθούν 280 άμαχοι, να τραυματιστούν 40 και να καταστραφούν 150 σπίτια. Την τελευταία στιγμή, σώθηκαν επτά γυναίκες, που είχαν οδηγηθεί στο εκτελεστικό απόσπασμα, αφού πριν πυροβολήσουν οι Γερμανοί, μία δεύτερη φωτοβολίδα σήμανε το τέλος της επίθεσης....

Όσες και όσοι επέζησαν, έπρεπε να έρθουν αντιμέτωποι πρόσωπο με πρόσωπο με το τεράστιο έγκλημα.

Στο κοιμητήριο του χωριού δεν υπήρχε χώρος και οι διασωθέντες έθαψαν τους νεκρούς τους στις αυλές των σπιτιών τους, της εκκλησίας, ακόμα και στις βουνοπλαγιές.

Λίγο αργότερα ο πολιτικός εντεταλμένος του Γ' Ράιχ στα Βαλκάνια, Χέρμαν Νοϊμπάχερ χαρακτήρισε τη σφαγή «λουτρό αίματος», αλλά η Στρατιωτική Διοίκηση Θεσσαλονίκης-Αιγαίου επικρότησε τις ενέργειες του αντισυνταγματάρχη Σίμερς.

Το έγκλημα της Κλεισούρας, όπως και τα υπόλοιπα, που διέπραξε η ίδια δολοφονική ομάδα, το 7ο Σύνταγμα της 4ης Τεθωρακισμένης Μεραρχίας των Ες-Ες με επικεφαλής τον Καρλ Σίμερς, στην Ερμακιά και στους Πύργους της Μακεδονίας στην Υπάτη και το Δίστομο της Ρούμελης, έμειναν ατιμώρητα . Μάλιστα ο διοικητής των δολοφόνων αφού αθώωθηκε από το στρατοδικείο παρουσιάζοντας τη σφαγή των αμάχων ως ένοπλη αντιπαράθεση, τιμήθηκε με την ανώτατη Ναζιστική διάκριση, το Σταυρό των Ιπποτών του Σιδηρού Σταυρού!

Είναι αυτονόητο να γράψουμε ότι ο αγώνας για τη Δικαιοσύνη και στην Κλεισούρα και στις υπόλοιπες μαρτυρικές πόλεις και χωριά, που έγιναν Ολοκαυτώματα και σφαγές κατά τη διάρκεια της κατοχής, είναι απαραίτητος. Καμία πολιτική, κανένα συμφέρον, δεν παραγράφει το έγκλημα και την υποχρέωση του θύτη για αποκατάσταση, επανόρθωση, αποζημίωση!

Υ.Γ. Στη μαρτυρική Κλεισούρα έζησε η Οσία Σοφία (Χοτοκουρίδου), το γένος Αμανατίου Σαουλίδου, η οποία γεννήθηκε το 1883 στο χωριό Σαρή-ποπά (ή Σαρή-παπά) της επαρχίας Αρδάσης Τριπόλεως, Νόμου Τραπεζούντας του Πόντου.

Η Οσία Σοφία, η «εν τη Ιερά Μονή Παναγίας Θεοτόκου Κλεισούρας ασκήσασα», η οποία επέζησε τόσο από τη Γενοκτονία στον Πόντο, όσο και από το Ναζιστικό έγκλημα, απεβίωσε το 1974, αγιοκατατάχθηκε το 2011, ενώ η μνήμη της οποίας τιμάται από την Ορθόδοξη εκκλησία στις 6 Μαΐου.

Η ζωή της Οσίας Σοφίας της Κλεισούρας δείχνει ότι όσα εγκλήματα έμειναν ατιμώρητα επαναλήφθηκαν. Από τη Γενοκτονία στον Πόντο, στο Ολοκαύτωμα στη κατεχόμενη Ελλάδα. Από το Δάσκαλο Μουσταφά Κεμάλ, στο Μαθητή Αδόλφο Χίτλερ !

Φεοφανис Малкидис. Профессор Университета Пантейон.

Φεοфанис Малкидис.

5 апреля 1944 года: Безнаказанное преступление немецких оккупантов в поселке Клисуре, Кастория (Греция).

5 апреля 1944 года 7-й полк 4-й танковой дивизии СС под командованием Карла Зиммерса, ответственного за бойню в Эрмакии Эордае (63 погибших), в Пиргои Эордае (368 погибших), в Ипати и Сперкиаде (89 погибших), а также в Дистомо (220 погибших), прибыл в Клисору, Кастория. В важном городе эллинизма в Македонии, духовном центре региона, сыгравшем ведущую роль в Революции 1821 года и Македонской борьбе.

Немецко-фашистские оккупанты собирают женщин, детей и стариков на деревенской площади, в то время как другая группа преступников расстреливает из пулеметов мирное население.

Затем убийцы направляются к домам, поджигают их и убивают без разбора женщин, детей, стариков.

Оправдание всегда одно и то же: возмездие...

Эсэсовцы в сопровождении своих болгарских сообщников во главе с Антоном Калчевым и под лозунгом в виде сигнальной ракеты, зажженной в три часа дня 5 апреля 1944 года, ворвались в измученную деревню Македония и начали стрелять.

Они безжалостно убивали всех, кто попадался им на пути, убивая беременных женщин, детей и стариков.

Даже сельский священник, который с крестом в руке молил о пощаде незащитных людей, моля о спасении своей паствы, не был удостоен уважения и был убит. Кроме того, немецкие оккупанты совместно с болгарскими, которые были соучастниками этой великой бойни, сожгли дома, церковь, среднюю школу и библиотеку.

Всего за два часа погибло 280 мирных жителей, 40 получили ранения и было разрушено 150 домов. В последний момент семь женщин, которых вели на

расстрел, были спасены, так как перед тем, как немцы открыли огонь, вторая ракета возвестила об окончании атаки...

Тем, кто выжил, пришлось лицом к лицу столкнуться с чудовищным преступлением.

На сельском кладбище не было места, и выжившие хоронили умерших во дворах своих домов, в церкви и даже на склонах гор.

Чуть позже политический посланник Третьего рейха на Балканах Герман Нойбахер охарактеризовал резню как «кровавую баню», однако военное командование Салоникско-Эгейского региона приветствовало действия подполковника Симерса.

Преступление Клисурь, как и другие, совершенные той же преступной группой, 7-м полком 4-й танковой дивизии СС под командованием Карла Саймерса, в Эрмакии и Башнями Македонии в Ипати и Дистомо в Румели, остались безнаказанными. Фактически, командир убийц, после оправдания военным судом, представивший расправу над мирным населением как вооруженное противостояние, был удостоен высшей нацистской награды — Рыцарского креста Железного креста!

Само собой разумеется, что борьба за справедливость в Клизуре и других городах и деревнях, переживших Холокост и резню во время оккупации, неизбежна. Ни одна политика, ни один интерес не предписывают преступление и обязанность правонарушителя по восстановлению, возмещению и компенсации!

P.S. В мученической кончине Клизурь жила Святая София (Чотокуриду), урожденная Аманатиу Саулиду, родившаяся в 1883 году в деревне Сари-попа (или Сари-папа) в провинции Ардасис Триполи, префектура Трапезунд в Понте.

Осия София, «подвизавшаяся в монастыре Святой Девы Марии Клизурской», пережившая и геноцид в Понте, и нацистские преступления, умерла в 1974

году, была канонизирована в 2011 году, и ее память чтится Православной Церковью 6 мая.

Житие святой Софии Клисурской показывает, что преступления, оставшиеся безнаказанными, повторялись. От геноцида в Понте до Холокоста в оккупированной Греции. От Мастера Мустафы Кемаля — Студенту Адольфу Гитлеру!

Αγαπητοί φίλοι,

Παρατίθεται άρθρο του διακεκριμένου Έλληνα ιστορικού **Θεοφάνη Μαλκίδη**, γνωστού μαχητή για το ζήτημα μας αναγνώρισης μας Γενοκτονίας των Ελλήνων μας Ανατολής, με θέμα **«5 Απριλίου 1944: Το ατιμώρητο έγκλημα των Γερμανών κατακτητών στην Κλεισούρα Καστοριάς.»**

Θεοφάνης Μαλκίδης, Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου.

5 Απριλίου 1944: Το ατιμώρητο έγκλημα των Γερμανών κατακτητών στην Κλεισούρα Καστοριάς.

Την 5η Απριλίου 1944, το 7ο Σύνταγμα της 4ης Τεθωρακισμένης Μεραρχίας των Ες- Ες με διοικητή τον Κάρλ Σίμερς, τον υπεύθυνο της σφαγής στην Ερμακιά Εορδαίας με 63 νεκρούς, στους Πύργους Εορδαίας με 368 νεκρούς, στην Υπάτη και τη Σπερχειάδα με 89 νεκρούς, καθώς και στο Δίστομο με 220 νεκρούς, φθάνει στην Κλεισούρα της Καστοριάς. Στη σημαντική κωμόπολη του Ελληνισμού της Μακεδονίας, πνευματικό κέντρο της περιοχής και με πρωταγωνιστικό ρόλο στην Επανάσταση του 1821 και το Μακεδονικό Αγώνα.

Οι Γερμανοί Ναζί κατακτητές συγκεντρώνουν τα γυναικόπαιδα και τους ηλικιωμένους στην πλατεία του χωριού, ενώ μια άλλη ομάδα εγκληματιών βάλλει με τα πολυβόλα όπλα κατά του άμαχου πληθυσμού.

Έπειτα οι δολοφόνοι κατευθύνονται προς τα σπίτια, βάζουν φωτιά και σκοτώνουν αδιακρίτως, γυναίκες, παιδιά, ηλικιωμένους.

Η δικαιολογία πάντα η ίδια : αντίποινα....

Οι άντρες των Ες-Ες συνοδευόμενοι από Βούλγαρους συνεργάτες τους με αρχηγό τον Άντον Κάλτσεφ και με σύνθημα τη φωτοβολίδα που άναψε στις τρεις το μεσημέρι της 5ης Απριλίου 1944, ξεχύθηκαν στο μαρτυρικό χωριό της Μακεδονίας όπου και άρχισαν να πυροβολούν.

Σκότωσαν χωρίς έλεος όποιαν και όποιον βρήκαν μπροστά τους, έσφαξαν εγκυμονούσες γυναίκες, παιδιά, ηλικιωμένους.

Ούτε και τον ιερέα του χωριού που με τον Σταυρό στο χέρι εκλιπαρούσε για να χαριστεί η ζωή στους ανυπεράσπιστους ανθρώπους, ικετεύοντας για το ποίμνιό του, δε σεβάστηκαν και τον κατακρεούργησαν. Επιπλέον οι Γερμανοί κατακτητές, μαζί με τους Βούλγαρους συνυπεύθυνους της μεγάλης σφαγής, πυρπόλησαν τις οικίες, την εκκλησία, το γυμνάσιο, τη βιβλιοθήκη.

Μόλις δύο ώρες ήταν αρκετές για να σκοτωθούν 280 άμαχοι, να τραυματιστούν 40 και να καταστραφούν 150 σπίτια. Την τελευταία στιγμή, σώθηκαν επτά γυναίκες, που είχαν οδηγηθεί στο εκτελεστικό απόσπασμα, αφού πριν πυροβολήσουν οι Γερμανοί, μία δεύτερη φωτοβολίδα σήμανε το τέλος της επίθεσης....

Όσες και όσοι επέζησαν, έπρεπε να έρθουν αντιμέτωποι πρόσωπο με πρόσωπο με το τεράστιο έγκλημα.

Στο κοιμητήριο του χωριού δεν υπήρχε χώρος και οι διασωθέντες έθαψαν τους νεκρούς τους στις αυλές των σπιτιών τους, της εκκλησίας, ακόμα και στις βουνοπλαγιές.

Λίγο αργότερα ο πολιτικός εντεταλμένος του Γ' Ράιχ στα Βαλκάνια, Χέρμαν Νοϊμπάχερ χαρακτήρισε τη σφαγή «λουτρό αίματος», αλλά η Στρατιωτική Διοίκηση Θεσσαλονίκης-Αιγαίου επικρότησε τις ενέργειες του αντισυνταγματάρχη Σίμερς.

Το έγκλημα της Κλεισούρας, όπως και τα υπόλοιπα, που διέπραξε η ίδια δολοφονική ομάδα, το 7ο Σύνταγμα της 4ης Τεθωρακισμένης Μεραρχίας των Ες-Ες με επικεφαλής τον Καρλ Σύμερς, στην Ερμακιά και στους Πύργους της Μακεδονίας στην Υπάτη και το Δίστομο της Ρούμελης, έμειναν ατιμώρητα . Μάλιστα ο διοικητής των δολοφόνων αφού αθωώθηκε από το στρατοδικείο παρουσιάζοντας τη σφαγή των αμάχων ως ένοπλη αντιπαράθεση, τιμήθηκε με την ανώτατη Ναζιστική διάκριση, το Σταυρό των Ιπποτών του Σιδηρούν Σταυρού!

Είναι αυτονόητο να γράψουμε ότι ο αγώνας για τη Δικαιοσύνη και στην Κλεισούρα και στις υπόλοιπες μαρτυρικές πόλεις και χωριά, που έγιναν Ολοκαυτώματα και σφαγές κατά τη διάρκεια της κατοχής, είναι απαράγραπτος. Καμία πολιτική, κανένα συμφέρον, δεν παραγράφει το έγκλημα και την υποχρέωση του θύτη για αποκατάσταση, επανόρθωση, αποζημίωση!

Υ.Γ. Στη μαρτυρική Κλεισούρα έζησε η Οσία Σοφία (Χοτοκουρίδου), το γένος Αμανατίου Σαουλίδου, η οποία γεννήθηκε το 1883 στο χωριό Σαρή-ποπά (ή Σαρή-παπά) της επαρχίας Αρδάσης Τριπόλεως, Νόμου Τραπεζούντας του Πόντου.

Η Οσία Σοφία, η «εν τη Ιερά Μονή Παναγίας Θεοτόκου Κλεισούρας ασκήσασα», η οποία επέζησε τόσο από τη Γενοκτονία στον Πόντο, όσο και από το Ναζιστικό έγκλημα, απεβίωσε το 1974, αγιοκατατάχθηκε το 2011, ενώ η μνήμη της οποίας τιμάται από την Ορθόδοξη εκκλησία στις 6 Μαΐου.

Η ζωή της Οσίας Σοφίας της Κλεισούρας δείχνει ότι όσα εγκλήματα έμειναν ατιμώρητα επαναλήφθηκαν. Από τη Γενοκτονία στον Πόντο, στο Ολοκαύτωμα στη κατεχόμενη Ελλάδα. Από το Δάσκαλο Μουσταφά Κεμάλ, στο Μαθητή Αδόλφο Χίτλερ !

